

[Udenrigsministeren.]

Side, for ikke at stille Rigsdagen overfor Kendsgerninger, som det vil være et meget tungt Ansvar for Rigsdagen at tage Afstand fra, naar det en Gang er lagt til Rette under Forhandlingerne. Men jeg tror ikke, det er noget, vi behøver at strides om, jeg tror, at vi alle vil være baade interesserede i og enige om at lægge disse Forhandlinger saaledes til Rette, at man kan regne med, at der bliver fuld Forstaaelse derom mellem alle i Danmark. Vi maa gaa til disse Forhandlinger vel forberedte efter nøje indbyrdes Forhandling.

Vi maa gaa dertil ogsaa i den Overbevisning, at som Verden i Øjeblikket bygger paa en økonomisk Afspærringspolitik, bygger den paa, at Afsætningen sikres ved Gensidighedsaftaler, og vi maa paa Forhaand se i Øjnene, at disse bliver vi nødt til for vort Vedkommende at slutte og underbygge paa tilfredsstillende Maade.

Men dertil vil jeg gerne føje een Ting, nemlig at naar Forhandlingerne med England er ført til Ende og ogsaa visse andre Grupper af Forhandlinger, vil vi i langt højere Grad end i Øjeblikket have Mulighed for at bedømme, under hvilke Vilkaar de forskellige danske Erhvervsgrene kommer til at arbejde i de nærmest kommende Aar. Der vil vi staa overfor en Opgave, der sætter alle politiske Kræfter og alle Erhvervslivets Kræfter i Danmark paa den alvorligste Prøve. Vi kan ikke regne med at komme igennem paa en saadan Maade, at vi uden videre kan gaa ud fra, at vort Erhvervsliv over hele Linien bevarer samme Præg og Karakter som nu. Vi maa frygte betydningsfulde, maaske i mange Henseender smertelige Omlægninger. Jeg for min Del udtaler det Haab, at Forskydningerne mellem de forskellige Erhvervsgrene, og navnlig mellem Erhvervene paa Landet og i Byerne, maa blive saa smaa, at den sunde Ligevægt, som i saa Henseende har præget Udviklingen i Danmark, ogsaa kan blive bevaret i den kommende Tid. Og naar vi en Gang efter Valgdagen den 16. November staaar overfor disse Forhandlingers Resultat, staaar overfor de Opgaver, som til den Tid skal løses, saa haaber jeg, at der maa være Sindelag i begge Ting og i alle Partier til at gøre den Dagens Gerning, som i en faretruende Sygdomssituation som den, vi lever i for Tiden paa det økonomiske Omraade, fremkaldes af overmægtige Kendsgerninger og maa lægges til rette under afgørende Hensyn-tagen til de Stemninger og Ønsker, der be-

sjæler Flertallet af den danske Vælgerbefolkning.

Finansministeren (Bramsnæs): Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal beklagede i sin Tale her, at der endnu ikke havde været Lejlighed til en Finanslovdebat. Det er et Spørgsmaal, jeg ikke skal beskæftige mig med, men jeg vil dog sige, at det forekommer mig, der har været al mulig Anledning — og Anledning, som ogsaa er blevet benyttet i rigt Maal — til at beskæftige sig baade med de politiske Spørgsmaal og med de økonomiske Spørgsmaal, som man plejer at beskæftige sig med ved Finanslovbehandlingen. Der har jo adskillige Gange været almindelige politiske Debatter, ligesom der er i Dag, og ogsaa Debatter, hvor økonomiske Forhold er blevet drøftet.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal udtalte sig om det Finanslovsforslag, der er fremlagt, og udtalte sig om det paa en saadan Maade, at jeg i hvert Fald ganske roligt kan sige, at selv om han fik Lejlighed til at fremsætte nok saa mange Udtalelser af den Art, vilde de ikke bidrage den mindste Smule til at belyse, hvorledes dette Finanslovsforslag i Virkeligheden er. Det ærede Medlem fulgte den samme Taktik, som jeg har set fulgt i Venstres Presse og af andre, der ikke sætter sig ind i Tallene, han erklærer, at det er et Finanslovsforslag, der ender eller begynder, jeg ved ikke hvad, med et knaldende Underskud: Det er alt det, der er at sige om det. Jeg har ogsaa set et Blad fortælle, at der var 80 Mill. Kr. Underskud paa dette Finanslovsforslag. Jeg ved ikke, hvorfor man standser ved dette Tal; naar man endelig er kommet saa højt op, synes jeg, man skulde fortsætte, og det er jo ogsaa nok muligt, at der bliver fortsat under Valgkampen, for der er jo ingen Grænse for, hvor langt man kan komme, naar man forlader Virkelighedens Grundlag; i Fantasiens Verden antager jo alle Tal samme Sandsynlighed, de har intet som helst med Virkeligheden at gøre. Jeg tror dog ikke, at det ærede Medlem, naar han ser paa sin egen praktiske Erfaring med Hensyn til sine Forudsigelser, kan gøre Krav paa at blive hørt særlig opmærksomt, naar han vurderer et Finanslovsforslag. Finanslovsforslaget for det Regnskabsaar, der nylig blev afsluttet, blev, da det i sin Tid blev fremlagt her i Rigsdagen, betegnet paa ganske samme fantastiske Maade af det ærede Medlem, som han nu betegner det Finanslovsforslag, Talen er om her. Det